

Svar (8/9 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter den kommunale styrelseslov fører Indenrigsministeriet og de for hvert amt nedsatte tilsynsråd tilsyn med, at kommuner og amtskommuner overholder lovgivningen. Tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve tilsynet og pligt til at vurdere, om det er nødvendigt at træffe forholdsregler for at få en kommunalbestyrelse til at efterleve lovgivningen.

Lovgivning kan være grundlovsbestemmelser, love, administrative forskrifter og retsgrundsætninger.

Den lovgivning, hvis overholdelse påses af de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder, er imidlertid alene den lovgivning, der særligt retter sig til kommunerne eller til offentlige myndigheder.

Retsregler i grundlovsbestemmelser, der ifølge grundloven eller ifølge lovgivning gælder for andre end offentlige myndigheder, er ikke omfattet af det kommunale tilsyns kompetence.

Den sag, som spørgeren har henvist til i de to tidligere spørgsmål, falder klart inden for det område, der reguleres af lov om forbud mod forskelsbehandling m.v. på arbejdsmarkedet.

Tilsyn med overholdelsen af denne lov er som tidligere oplyst ikke omfattet af de kommunale tilsynsmyndigheders kompetence.

Spm. nr. S 3200

Til trafikministeren (28/8 97) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Finder ministeren det acceptabelt, at der i forbindelse med ekspropriationerne ved etableringen af Øresundsforbindelsen i flere tilfælde er givet de berørte grundejere 2 forskellige tilbud om erstatning?«

Begrundelse

I flere tilfælde ved de ekspropriationer, som er foretaget på grund af etableringen af Øresundsforbindelsen, har grundejerne af Ekspropriationskommissionen fået forelagt to tilbud. Et lavt tilbud, som gjaldt, hvis de ville benytte sig af deres lovhjemlede ret til 14 dages betænkningstid og et højere tilbud, som gjaldt, hvis de

straks ville indgå forlig med Ekspropriationskommissionen. Denne fremgangsmåde minder om magtfordrejning og synes ikke hjemlet i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Svar (8/9 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Jeg har anmodet Kommissarius ved Statens Ekspropriationer på Øerne om en udtalelse. Kommissarius har i den anledning udtalt følgende:

»Jeg har ikke mulighed for nærmere af redagere for, hvad der er passeret under erstatningsforhandlingerne med de flere hundrede lodsejere, der var omfattet af ekspropriationerne til Øresundsforbindelsen, idet disse forhandlinger som bekendt blev forestået af min forgænger i embedet.

Efter det for mig oplyste er der imidlertid ikke tale om, at lodsejerne har fået forelagt to forskellige erstatningstilbud. Derimod kan det meget vel tænkes, at kommissionen i sine bestræbelser for at nå frem til et resultat har vurderet mulighederne for en forligsmæssig løsning, selv om parterne ikke umiddelbart accepterer et fremsat forligstilbud.

Ifølge ekspropriationsproceslovens § 17, stk. 1, skal kommissionen efter at have hørt parternes synspunkter fremsætte et forslag til erstatningens størrelse med angivelse af de erstatningsposter, som det omfatter. Dette sker mundtligt under forhandlingerne med den enkelte lodsejer.

Hvis lodsejeren ikke umiddelbart kan acceptere forslaget, vil han eller hun ofte argumentere yderligere for sine synspunkter, og eventuelt kommentere enkelte af erstatningsposterne. Under tiden kan lodsejerne herved påpege forhold eller momenter, som kommissionen ikke i første omgang har været opmærksom på, hvilket kan medføre, at kommissionen forhøjer erstatningstilbuddet. I så fald vil dette tilbud naturligvis gælde, uanset om det accepteres på stedet eller om der udfærdiges et skriftligt forslag, som parterne derefter har 14 dage til at overveje.

I andre tilfælde må kommissionen fastholde det forslag, den har fremsat, og som den kan begrunde. Imidlertid kan det fremgå af drøftelserne, at der ikke synes at være den store afstand mellem parterne, og i så fald vil kom-